

1. Слово, що було Єремії від Господа, коли Навуходоносор, цар вавилонський, і все військо його, і всі царства землі, панування руки його, та всі народи воювали проти Єрусалиму та проти всіх міст його, кажучи:

2. Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Іди, і скажеш до Седекії, царя Юдиного, і звістиш йому: Так говорить Господь: Ось Я віддам оце місто в руку вавилонського царя, та й спалю його огнем.

3. А ти не втечеш із руки його, бо справді будеш схоплений ти, і в руку його будеш відданий, і очі твої побачать очі вавилонського царя, і уста його говоритимуть з устами твоїми, і до Вавилону ти прийдеш.

4. Але послухай Господнього слова, Седекіє, царю Юдин: Так про тебе говорить Господь: Не помреш від меча!

5. У мирі помреш ти; і як палили на погребі батькам твоїм, першим царям, що були перед тобою, так будуть палити й тобі, й О пане будуть голосити тобі, бо Я говорив тобі слово, каже Господь.

6. І говорив пророк Єремія до Седекії, царя Юдиного, всі оці слова в Єрусалимі.

7. А військо вавилонського царя воювало з Єрусалимом та зо всіма позostalими містами Юдиними, з Лакішем та з Азекією, бо вони залишилися серед Юдиних міст містами твердинними.

8. Слово, що було до Єремії від Господа по тому, як цар Седекія склав був заповіта з усім народом, що в Єрусалимі, щоб оголосити їм волю,

9. щоб кожен відпустив раба свого, і кожен свою невольницю, єврея та єврейку, вільними, щоб ніхто не поневолював свого брата юдея.

10. І послухалися всі князі та ввесь народ, що пристали до заповіту, щоб кожен відпустив свого раба, і кожен свою невольницю, вільними, щоб більш не неволити їх. І вони послухалися, і повідпускали.

11. Але потому вони знову вернули тих рабів та тих невольниць, яких повідпускали були вільними, і примусили їх стати за рабів та невольниць.

12. І було слово Господнє до Єремії від Господа, кажучи:

13. Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Я склав був заповіта з вашими батьками того дня, коли виводив їх із єгипетського краю, з дому рабства, кажучи:

14. З кінцем семи років відпустите кожен свого брата єврея, що буде проданий тобі й послужить тобі шість років, і відпустиш його вільним від себе. Та не слухалися Мене ваші батьки, і не прихилили свого уха до цього.

15. А сьогодні вернулися ви та й зробили справедливе в очах Моїх, щоб оголосити волю кожен своєму ближньому, і склали заповіта перед лицем Моїм у тому домі, в якому кликалось Ім'я Моє.

16. Та ви знову збезчестили Ім'я Моє, і вернули кожен раба свого й кожен невольницю свою, яких відпустили були на волю, і примусили їх, щоб були вам рабами та невольницями.

17. Тому так промовляє Господь: Ви не послухалися Мене, щоб оголосити волю кожен для брата свого та кожен для свого ближнього, тому то ось Я говорить Господь оголошу вам волю до меча, до моровиці й до голоду, і віддам вас на пострах для всіх царств

землі!...

18. І віддам цих людей, що переступають Мого заповіта, що не додержують слів заповіту, якого були склали перед лицем Моїм, що вони розрізали надвоє теля та перейшли між його кавалками,

19. також князів Юди та князів Єрусалиму, евнухів і священників, та весь народ Краю, що проходили поміж кавалками цього теляти,

20. то Я їх віддам у руку їхніх ворогів та в руку тих, хто шукає їхню душу, і стане падло їхнє стервом для птаства небесного та для земної звірини...

21. А Седекію, царя Юдиного, та його князів віддам у руку його ворогів та в руку тих, хто шукає їхню душу, та в руку війська вавилонського царя, що відходить від вас.

22. Ось Я накажу, говорить Господь, і верну їх до цього міста, і вони воюватимуть з ним, і здобудуть його та й сплять його огнем, а Юдині міста віддам на спустошення, і не буде в них мешканця!...